

ПРЕС КЛИПИНГ

6. март 2017.

НАСЛОВИ

За осми март – стечај (стр.2)

Венецуела прва, Србија осма по Индексу беде (стр.2)

Жељко Веселиновић одустао од кандидатуре (стр.3)

Беоцинска цементара гради „Београд на води”... (стр.3)

„Банини” сладак и „Бамбију”, „Јафи”... (стр.5)

Низак старт онемогућава већу просечну зараду (стр.5)

Кинези близу да преузму РТБ Бор, траже отпуштања? (стр.6)

Блиц: Кинези имају листу услова за РТБ Бор (стр.7)

Зеџ: Извозимо децу из Математичке гимназије, остаје ријалити (стр.7)

Прва пресуда против страначког запошљавања (стр.9)

За осми март - стечај

Пише: М. Пудар

Турбулентна времена за зрењанинску фабрику котлова Радијатор не престају пошто стечај постаје све извеснији након бројних покушаја да се дуговања пролонгирају, а производња како тако одвија.

Пред Привредним судом у Београду за 8. март заказано је рочиште на коме би требало да се отвори стечајни поступак. Радници и даље верују да је могуће да се врате на радно место, макар и код закупца. Председник синдиката у фабрици Жељко Шојић каже да је у погонима искључена струја почетком јануара.

- Фабрика не ради од Божића, иначе ми би имали шта да радимо да имамо струје. Директор је намеравао да преко унапред припремљеног плана реорганизације договори диманику исплате дугова са највећим повериоцима, али тај план није усвојен, тако да фабрици сада прети стечај – објашњава Жељко Шојић.

Према његовим речима, у фабрици је било 350 радника до искључења струје а претходних месеци долазило је да ради 500 радника.

- Према неким информацијама фабрика би ипак требало да проради након стечаја. Највероватније би била дата у закуп, а производни радници би били враћени на посао. Тренутно нам власник Недељко Грубеша дугује четири плате, док нам доприноси нису уплаћени за период од три године и два месеца – каже Шојић.

Од 2015. године Привредни суд у Зрењанину је два пута до сада разматрао разлоге за увођење стечаја, а разне продаје покретне имовине се заказивале и отказивале. У јуну 2015. године, према тадашњим извештајима Народне банке Србије, рачун Радијатора био је више од 800 дана у блокади а дуг је износио 814,9 милиона динара. У овом периоду радници и синдикалци Радијатора више пута су протестовали, тражећи да им се исплате зараде, а због преговора су одлазили и у Министарство привреде. Прошле године власник фирме хрватска Ливница Бјеловар преселила је седиште компаније у Београд па је за случај зрењанинске фабрике надлежан београдски Привредни суд.

Венецуела прва, Србија осма по Индексу беде

Пише: Е.Д.

Према Блумберговој листи земаља према Индексу беде који се добија сабирањем инфлације и незапослености најјаднија земља у 2017. години биће Венецуела са 499,7 поена захваљујући хиперинфлацији која тресе ову земљу већ две године.

На другом месту је Јужна Африка са 32,2 поена, а на трећем Аргентина са 30,9. Србија се на листи Индекса беде налази на осмом месту (1. место је најлошије, 60. најбоље) са 17,9 бодова, колико по ће по процени Блумберга дати збир инфлације и незапослености у овој години. Србија се налази иза Украјине, Шпаније, Грчке и Турске, а испред Бразила, Уругваја, Колумбије и Хрватске.

Иначе најбоље пласирани на листи је Тајланд са 2,6 бодова испред Сингапура, Швајцарске и Јапана. Блумберг овај резултат Тајланда објашњава "јединственим" начином обрачуна незапослености у овој земљи.

Жељко Веселиновић одустао од кандидатуре

Пише: ФоНет

Председник Удружених синдиката Србије "Слога", Жељко Веселиновић и раније најављени кандидат испред Иницијативе "Радник није роб!" неће учествовати на изборима за председника Србије.

Веселиновић је одустао зато што је изборни процес за кандидате радничке левице постао немогућа мисија, саопштила је данас "Слога".

Одлука је донета после консултација са најближим сарадницима и сагледавања реалног стања, након чега је закључено да због изборног закона који је креиран по моделу крупног капитала, тајкуна и великих странака, представницима радника и аутентичне левице је онемогућено да имају свог кандидата.

То је веома јако изражено и видљиво у чињеници што се зарад победе једног човека у првом кругу, од стране власти свим осталим кандидатима намећу кратки рокови за подношење кандидатуре и нотари за оверу потписа које је готово немогуће пронаћи у њиховим канцеларијама.

Ипак, као одговорни људи који препознају време и тренутак по целокупно радништво Србије, у наредним данима донећемо одлуку и обавестити јавност хоћемо ли чланство, раднике и симпатизере позвати на бојкот унапред режираних избора или дати подршку неком од кандидата који би прихватио основна начела и најважније циљеве из програма са којим смо у протеклих шест месеци иступали, а тичу се искључиво тренутних и будућих права радника. Група грађана "Радник није роб!" и Удружени синдикати Србије "Слога" у наредном периоду наставиће своју борбу за права радника и пристојне зараде од које може у Србији да се живи, а не као данас у већини случајева преживљава, наведено је у саопштењу "Слоге".

Беоцинска цементара гради „Београд на води”...

Аутор:Љ. Малешевић

Француска компанија „Лафарж” један је од првих страних инвеститора у Србији, а на српско тржиште дошао је 2002. године. Пре 15 година купила је Беоцинску фабрику цемента с намером да трајно послује у Србији и за све те године, уз мањи број запослених, знатно повећала производњу цемента, бетона и агрегата. Од јула 2015. године је у саставу „Лафарж – Холцим групе”, која је настала спајањем два највећа светска произвођача у тој области, „Лафаржа” и „Холцима”. Данас „Лафарж” има велике планове за ову и све наредне године и не помишља да се повуче са српског тржишта.

– Током петнаест година, колико послује у Србији, компанија је развила нова решења, производе и услуге да би испунила очекивања својих купаца, али и потврдила пословну стратегију засновану на принципима одрживог развоја – објаснио је у разговору за „Дневник“ директор „Лафаржа Србија“ Димитрије Књегић. – Прошла година је донела позитивне помаке, а захваљујући ангажовању свих наших запослених, учествовали смо у изградњи кључних пројаката у Србији.

Очекујемо да ће се тај позитиван тренд наставити, а то ће значити наставак радова на ИКЕИ и пројекту „Београд на води“, присуство на реконструкцији пруге Београд–Будимпешта, учешће у радовима на изградњи дела Коридора 11, ауто-пута Сурчин–Обреновац. Очекујемо у овој години почетак изградње ветропаркова, а ускоро почињемо градњу прве три „Лафарж куће“, које ће бити показног карактера и где ће сви заинтересовани, стручна јавност, потенцијални купци и инвеститори имати прилику да се упознају с нашим новим пословним сегментом.

Крајем прошле године Компанија „Лафарж–БФЦ“ потписала је с Општином Беочин Споразум о сарадњи. Шта он конкретно значи?

– Кроз своју дугу традицију Беочинска фабрика цемента одувек је била нераздвојиви део локалне заједнице и најзначајнији партнер у свим развојним пројектима локалне самоуправе. Стога Споразум који смо потписали у децембру прошле године није новост за наше суграђане, он представља наставак сарадње која има за циљ да допринесе побољшању услова живота грађана и економском развоју општине. Верујем да грађани Беочина у нама препознају партнера који је спреман да у своје циљеве укључи и интересе и потребе заједнице у којој послује, мада је потпуно јасно да компаније не могу самостално решити фундаменталне проблеме.

Реализовали смо низ пројеката усмерених на развој локалне заједнице и пружили подршку многим пројектима које су иницирале јавне установе и удружења. Међу најважнијим пројектима је свакако „Беочин бизнис-парк“, који је прави пример друштвене одговорности јер је, захваљујући нашем ангажовању и улагању, обезбеђено 300 нових радних места у четири компаније које послују унутар те наше индустријске зоне. У инфраструктурно опремање „Бизнис-парка“ смо до сада уложили више од 1,8 милион евра, а план је да у овој години наставимо развој те индустријске зоне.

Колико су тачне приче да ове године, када пуните 15 година рада у Беочину, истиче уговор о концесији за коришћење сировине за производњу цемента и да је велико питање да ли ћете га продужити?

– „Лафарж“ у Србији послује од 2002. године и један смо од првих инвеститора. Намеру да трајно послујемо у Србији потврдили смо кроз обиман инвестициони програм вредан око 150 милиона евра, као и проширењем делатности – сада послујемо у све три пословне линије: цемент, агрегати и бетон. Дакле, без обзира на тешку ситуацију у грађевинској индустрији, и до сада смо се трудили да развијамо и ширимо пословање, а то је основа и за наше будуће планове, стога нема никаквог основа за приче о томе да ли ћемо наставити производњу. Дозволе за коришћење рудног богатства смо добили сагласно важећим прописима, уз испуњавање свих законом прописаних услова, стога ни с те стране нема никаквих препрека.

Стручност и каријера

Неколицина младих технолога који су протекле године радили код вас по основу уговора о раду тврди да им у овој години они нису продужени јер се „Лафарж–БФЦ“ затвара, а тврде и да тренутно у вашој компанији нема ниједног технолога. Има ли ту истине и колико радника тренутно ради у цементари?

– Савремено радно окружење, које је обележено сталним променама, захтева високостручне и мотивисане запослене. Нама је потребна стручна радна снага свих профила, а о потпуном развоју њихових потенцијала брине компанија. Започети каријеру у „Лафарж–Холциму“ значи започети континуиран процес учења у различитим правцима. Задовољни запослени који унапређују своје вештине на послу играју важну улогу у нашем дугорочном успеху. Говорио сам већ о нашим резултатима и плановима за будућност, који су веома амбициозни. Ништа од тога не би било могуће без наших људи чија стручност и мотивација чине кључни фактор успеха наше компаније.

„Банини” сладак и „Бамбију”, „Јафи”...

За куповину кикиндског „Банинија” заинтересована је и Индустрија кекса „Бамби” из Пожаревца, уз ИМ „Матијевић” и „Јафу” из Црвенке.– Те три компаније засада су, по цени од 500.000 динара, откупиле тендерску документацију пред продају, која ће бити одржана 21. априла у Центру за стручно усавршавање у Кикинди у 12 сати – изјавила је стечајна управница „Банинија” Драгана Галић.

По неким ранијим информацијама, за куповину „Банинија” заинтересовано је десетак купаца из земље и иностранства – Француске, Италије, Русије и Белорусије, а сви они могу ући у трку за куповину ако тендерску документацију откупе до 16. марта. Позната кикиндска фабрика, која је у стечају од априла прошле године, продаје се на основу одлуке Привредног суда у Зрењанину. Стечај је покренут на основу захтева Сосијете женерал банке да би наплатила своја потраживања од око 15 милиона евра јер није могла да врати новац.

Још 2013. „Банини” је понудио Унапред припремљени план реорганизације, али су повериоци прошле године констатовали да он није испоштован, док је заступник „Банинија” тврдио супротно. Након тога, погоне „Банинија” и око 500 радника закупило је предузеће „Кондитори Маленчић”. Проблеми „Банинија” почели су 2010, када се фабрика кредитно задужила код банака ради изградње новог погона на Теремијском друму. Убрзо су почеле да стижу високе рате кредита које су се увећавале па је фабрика све више западала у дугове.

Низак старт онемогућава већу просечну зараду

Аутор:Љ. Малешевић

Шеф мисије Међународног монетарног фонда за Србију Џејмс Руф, који ће наредне недеље први пут учествовати на „српском Давосу” на Копаонику, оценио је да су приходи становништва у Србији „болно ниски по западноевропским стандардима”, а да би се то променило, потребно је да економски раст буде знатно бржи од три процента.

– Једина могућност да приходи становништва у Србији расту на одржив начин је да се приватни сектор ојача и прошири, а да се јавни сектор смањи. Добра вест је да Владин програм има за циљ остварење управо тих циљева – истакао је Руф, додајући да је потребна трајна политичка и макроекономска стабилност којима ће се „природно противити интересне групе које профитирају од одржавања постојећег стања”.

Он је истакао и да су државе које су биле у стању да превазиђу те препреке бележиле брз раст и брзо хватале корак с развијенијим земљама. Тако су централноевропске и балтичке земље сада на нивоу од две трећине дохотка Западне Европе, док су Србија и неке друге државе Балкана на око трећини онога што има становништво развијенијег дела европског континета.

Запослени у Србији најбоље знају колико су њихова примања „болно ниска” у односу на друге развијеније европске државе јер је просечна плата током прошле године код нас била међу најмањима у региону. Мање од српске просечне плате, која је лане износила 369,70 евра, имала је једино Македонија – 363,80. Већу просечну зараду прошле године имали су и запослени у БиХ – 428 евра, као и они који раде у црној Гори – 503. Од бивших југословенских република Хрватска, с просечном лањском платом од 749,70 евра и Словенија с 1.020,40, далеко су изнад држава које су тек кандидати да уђу у европску породицу.

Међутим, то што је српска просечна плата лане била на зачељу у региону никако не значи да и да је најмање порасла у 2016. Напротив, зараде у Србији у току прошле године порасле су највише у региону, чак 42,70 евра, али је проблем што је почетна зарада у јануару 2016. била међу најмањима у региону. Ваља подсетити на то да је на почетку прошле године просечна

зарада износила 327 евра, па је повећање од 42,70 евра само донекле побољшало стање у радничким уловима, али их је и даље оставило на болно ниским гранама.

Колико је плата у Србији прошле године порасла најбоље показује податак да је просечна зарада у Словенији и Хрватској током 2016. смањена. Тако су запослени у Словенији у прошлој години примили 15,2 евра мање него 2015, када је просечна плата била 1.035,60 евра. Или, просечна плата у Хрватској лане је била 12,3 евра мања него на крају 2015. године. Смањена је и просечна плата у БиХ, и то 2,5 евра, јер је на крају 2015. године износила 430,50 евра.

Кинези близу да преузму РТВ Бор, траже отпуштања?

Извор:Блиц

Кинези су веома близу одлуке да преузму Рударско-топионичарски басен "Бор", али су за то припремили и подугачку листу услова коју ће испоставити Влади Србије, пише "Блиц" и додаје да Кинези инсистирају на томе да њихов менаџмент преузме комплетну контролу над РТВ, да траже отпуштање већег броја запослених, уз услов да трошкове социјалног програма сноси Србија.

Како је том листу потврђено из два међусобно независна извора, у РТВ "Бор" би требало да уђе једна од највећих кинеских компанија из рударског комплекса уз договор са државном администрацијом те земље.

Име кинеске компаније је тајна, а српској страни је из Пекинга наложено да о томе не сме да процури никаква информација, вероватно из бојазни да би се фирма могла наћи на удару рестриктивних прописа ЕУ.

Како пише "Блиц", са сигурношћу се зна да је реч о једној од најмоћнијих компанија у Кини која је по свим параметрима међу првих пет у тој земљи у тој привредној грани.

Како наводи један од саговорника листа, извесно је да се у контактима са највишим кинеским званичницима дошло веома близу договора, али Србију до коначног решења чека неколико тешких и болних одлука.

Према речима извора "Блица", Кинези су јасно ставили до знања да их не занимају нагомилани дугови РТВ који се мере милијардама.

"По свему судећи, Влада ће морати да донесе одлуку да РТВ-у отпише све дугове према јавним предузећима пре свега оне за струју", каже тај извор.

Он додаје да је друга опција да, као у случају смедеревске Железаре, ти дугови папиролошки остану да се воде као посебан привредни субјект који неће имати никакве везе са фирмом коју ће преузети и водити Кинези.

"За који ће се модел држава одлучити техничко је питање, у сваком случају, РТВ 'Бор' ће прећи у кинеске руке неоптерећен дуговима из прошлости", истиче тај извор.

Кинези инсистирају и на томе да њихов менаџмент преузме комплетну контролу над РТВ и траже отпуштање већег броја запослених, уз услов да трошкове социјалног програма сноси Србија.

"Они су, иако вољни да помогну, свесни да је наша страна у готово безизлазној ситуацији јер је 'Бор' "све више омча око врата реформама у које се Србија амбициозно упустила", наводи тај извор, додајући да коначна процена о прекобројнима још није усаглашена, али да не би било изненађење да захтевају одлазак чак 2.500 људи.

Блиц: Кинези имају листу услова за РТБ Бор

Извор:Бета/Блиц

Кинези инвеститори близу су одлуке да преузму Рударско топионичарски басен (РТБ) Бор, али су за то припремили и листу услова коју ће поднети Влади Србије, објавио је Блиц.

"У РТБ Бор требало би да уђе једна од навећих кинеских компанија из рударског комплекса уз договор с државном администрацијом те земље. Име ове компаније крије се као најстроже чувана тајна", пише лист.

Блиц наводи да се зна да је то једна од најмоћнијих компанија у Кини која је међу првих пет у тој земљи у тој привредној грани.

"Кинези су јасно савили до знања да их не занимају нагомилани дугови РТБ-а који се мере милијардама... По свему судећи, Влада Србије ће морати да донесе одлуку да РТБ-у отпише све дугове према јавним предузећима, пре свега оне за струју", навео је извор "Блица".

У тексту се наводи да Кинези инсистирају на томе да њихов менаџмент преузме комплетну контролу над РТБ-ом и да траже отпуштање већег броја запослених, а да социјални програм плати Србија.

Влада Србије је у децембру расписала јавни позив за избор професионалног менаџмента и саветовања у управљању РТБ Бор.

Зец: Извозимо децу из Математичке гимназије, остаје ријалити

Аутор:[Неда Вуловић](#)

Један од разлога зашто смо тако сиромашни је зато што не користимо како треба једини ресурс који је неисцрпан - образовање, оценио је у Новом дану професор Филозофског факултета Миодраг Зец. Децу из Математичке гимназије извозимо, а ми добијамо ријалити програме.

Јефтину радну снагу имамо јер смо прихватили мантру да монтирамо само леви точак.

Тема сиромаштва је у Србији увек била политичка тема, каже Зец и додаје да смо у СФРЈ били сиромашни јер су нам једни радили једно, а други узимали друго. Сада смо сами, па смо поново сиромашни јер смо били и остали политичко друштво где се расподела дешава кроз политичку моћ, објашњава Зец.

"Друштвени производ се код нас третира као казан у који се ретко шта убаци, а онај ко држи кутлачу досипа ономе ко му је симпатичан", илуструје професор Зец.

Није Џејмс Ват смислио парну машину у Кини. Тесла није у Лици направио то што јесте. Они нам узимају креативни супстрат сасвим природно, а ми се тога добровољно решавамо. Један од ресурса кључан за друштвено богатство или сиромаштво је и образовање, каже Зеџ и додаје да је оно код нас "разваљено", па је онај ко учи штребер, онај ко не преписује будала, а онај ко плати рачун на време идиот.

"Када бисмо извукли зрнца песка и ставили их на своје место - најбоље студенте електротехнике да ставимо да воде систем ЕПС-а, најбоље студенте економије да поставимо у систем финансија...", набраја могућности гост Новог дана.

Србија привлачи стране инвеститоре рекламирајући се као земља јефтине радне снаге. Зеџ каже да је то глобални механизам који локалне власти спроводе, а који се своди на то да радник који прави патике у Бангладешу иде бос, а радник који у Србији склапа каблове не може да купи BMW.

Он подсећа на случај Хенрија Форда, произвођача аутомобила који је у Детроиту сакупио најбоље мајсторе и инжењере како би му правили аутомобиле. За то им је дао драстично веће плате него што су биле уобичајене. Због овог потеза је трпео критике колега индустријалаца, а он им је одговорио да не може да зове људе да производе нешто што је савршено компликовано и скупо, ако они који раде не могу то да купе.

Додаје да наше друштво није балансирао производњу знања и тражњу за знањем.

"Ако целу земљу подесите према интересима глобалних компанија, они само траже то - радну снагу од 18 до 38 година, оне који ће монтирати леви точак, а они који су на врху - инжењери и лекари ће да одлазе. Остаје само радна снага. Ако у производњи добијате само делић нечега, сав тај резултат одлази негде. Ако сте у таквом раду онда вас чека и таква расподела", објашњава професор Филозофског факултета.

Говорећи о друштвеној прерасподели и средњој класи, Зеџ објашњава да је она настала после Другог светског рата када је постојала јака алтернативна идеја комунизма и страх од револуције у западном свету. Падом комунизма и нестанком алтернативе, нестао је и баланс у прерасподели.

"Мантра је постала општа. Али се и Америци десило да је у тежњи за профитом производња отишла у Кину, па је дошло до побуне средње Америке", подсећа Зеџ.

Србија би могла да почне да релативно побољшава када би се сабрали и направили нешто што се зове мала просвећена ефикасна држава.

Србија је постигла макроекономску стабилност, али пост фестум рекао је Зеџ. Објашњава да су плате у јавном сектору смањене, а пензиони систем урушен. Додаје да се тако увек могу ствари ускладити и постићи стабилност, док се истовремено огромна средства троше у јавном сектору и предузећима типа РТБ Бор.

Када је у питању Бор, Блиц је објавио да је кинески инвеститор заинтересован за њега, али под условима у које спада и то да Србија на себе преузме социјални програм и дугове. Зеџ каже да ће дугови неминовно остати нама јер смо се довели у такву ситуацију, али је питање по којим правилима ће радити они који долазе.

"Кључно је питање да ли ће ти што долазе поштовати неке законске норме, какве ће бити минималне плате, рудна рента, општи услови, опорезивање... Нико не штити елементарна радна права, не подиже рудне ренте. То што можемо да урадимо, а да ће дугови остати - остаће", истиче Зеџ.

Прва пресуда против страначког запошљавања

Извор: Н1

Апелациони суд у Нишу поништио је као незаконито решење Скупштине града Ниша од 29. новембра 2013. године којим је Иван Вуковић, дипломирани позоришни и радио редитељ именован за директора Народног позоришта у Ниша.

Именовање Вуковића изазвало је својевремено велику буру у јавности због чињенице да је на ово место постављен иако нема валидних пет година радног искуства али и оптужби да је политички постављен на ту функцију као кандидат СНС-а.

Основно тужилаштво у Нишу иначе је подигло оптужницу против некадашњег шефа одборничке групе СНС-а, Дејана Јовановића који се терети да је Скупштини Града доставио фалсификовану биографију Ивана Вуковића, уз предлог да буде управник Народног позоришта.

Вуковић је у тој биографији био потписан као "дипломирани редитељ" иако је још био студент. Одлука Апелационог суда, којим је стављена тачка на аферу донета је по тужби једног од кандидата на конкурс за избор директора Мирољуба Јовановића који је тужио град Ниш. "Драго ми је да сам истерао правду до краја. Парадокс је то што Вуковићу истиче четворогодишњи мандату септембру ове године. Ужасно је што је поступак трајао четири године. Ово је практично прва пресуда против партијског запошљавања. Видећемо да ли ће их бити још јер оваквих случајева вероватно има и у другим јавним предузећима", каже Јовановић за Блиц.

Виши суд у Нишу је 2013. године донео првостепену пресуду којом је поништено решење Скупштине града о избору Вуковића као незаконито али је Апелациони суд 2015. године одбио тужбу Јовановића као неосновану.

Међутим, решењем Врховног касационог суда у јуну прошле године укинута је та одлука Апелационог суда и предмет враћен на поновно одлучивање. Пошто је Виши суд и други пут констатовао да је решење о избору Вуковића незаконито, Апелациони суд га је потврдио и констатовао да Вуковић није испуњавао један од услова конкурса који се односио на радно искуство од пет година.

Вуковић није желео да коментарише пресуду, рекавши да је није видео. Он је одбио и да коментарише конкурс на којем је изабран за директора.

Председник Скупштине града Раде Рајковић каже да ће градске службе поступити у складу са законом.

Пресудом је град Ниш обавезан да плати Мирољубу Јовановићу 157.500 динара на име трошкова парничког поступка.